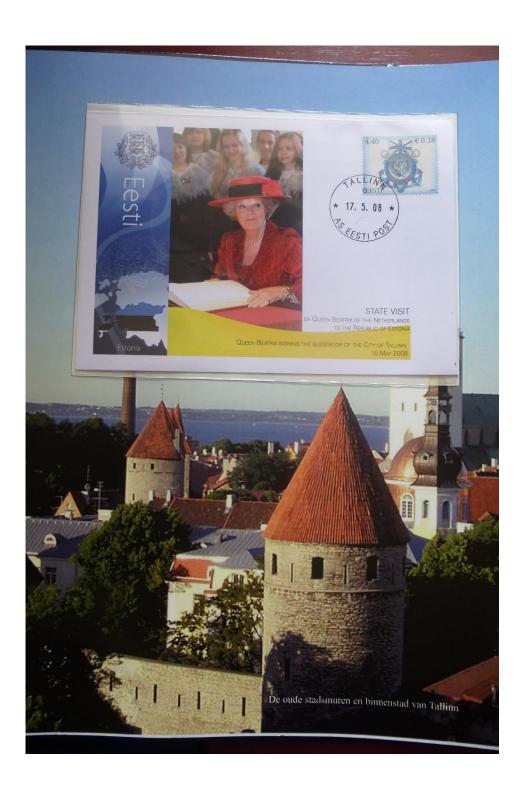


LOT: 6-13 Binder with collection Royal Dutch Family part 4: Price \$ 79

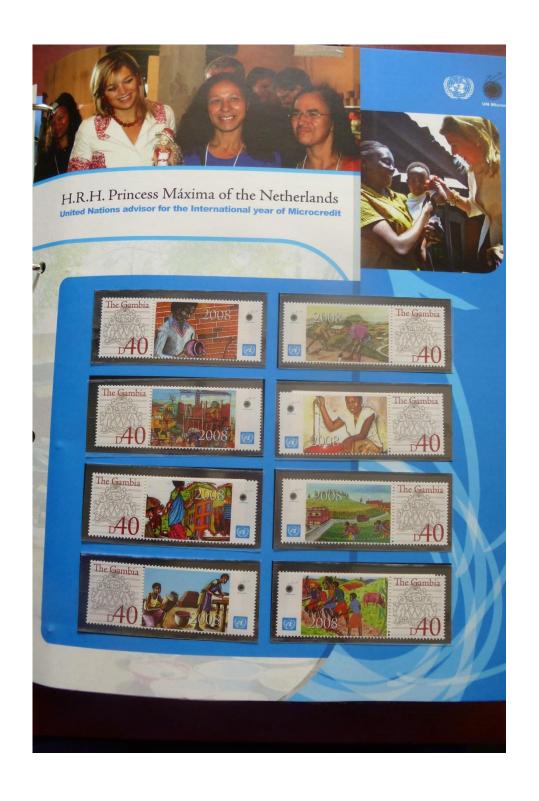




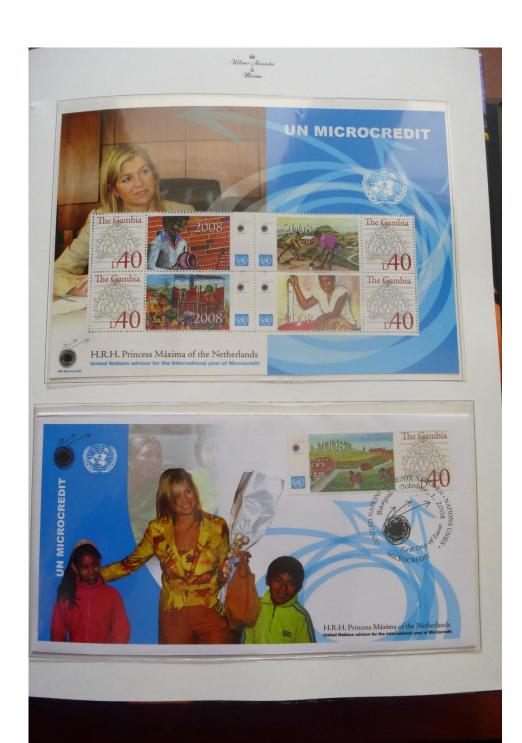


















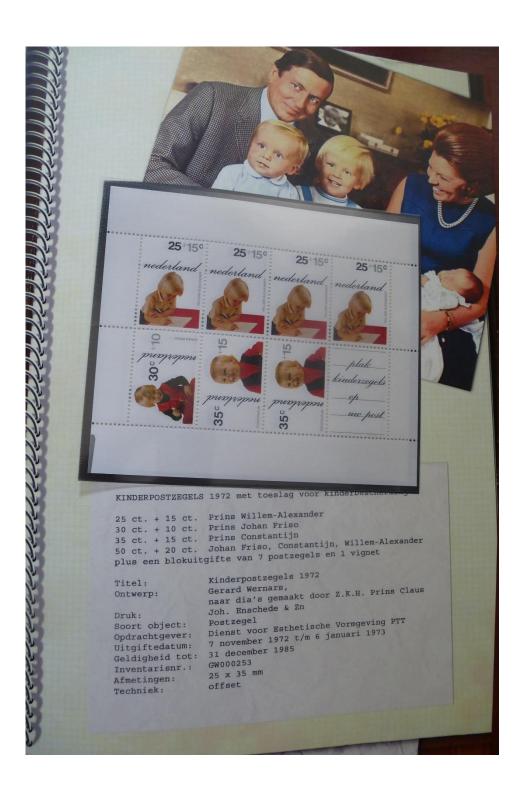




Postzegelvel 'Princess Máxima and Microenterprise', uitgegeven naar aanleiding van de award die zij ontving tijdens de elfde Foromic Conference voor haar inzet voor de microfinanciering. Paraguay, Asunción, 11 oktober 2008.











Postzegelvel "Prince Willem-Alexander and The International Year of Sanitation 2008", uitgegeven t.g.v. de officiële afsluiting van het Internationale Jaar van de Sanitatie op 21 november 2008.

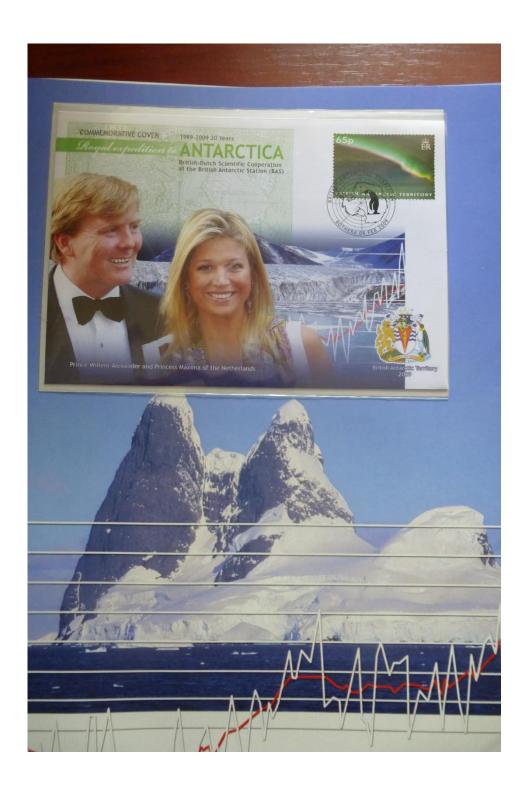
Het jaar 2008 is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot het Internationale Jaar van de Sanitatie. De Prins van Oranje is als voorzitter van de VN-adviesgroep Water en Sanitatie Voorzieningen (United Nations Secretary General's Advisory Board on Water and Sanitation) nauw betrokken bij het 'International Year of Sanitation'.















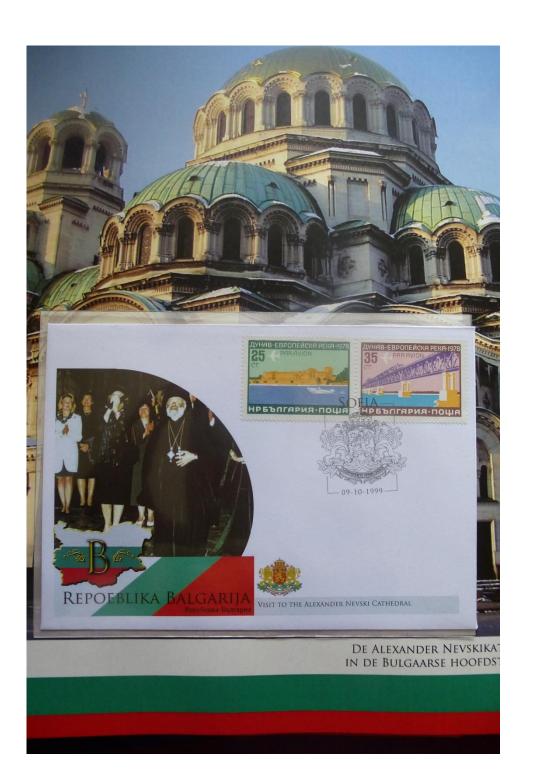






















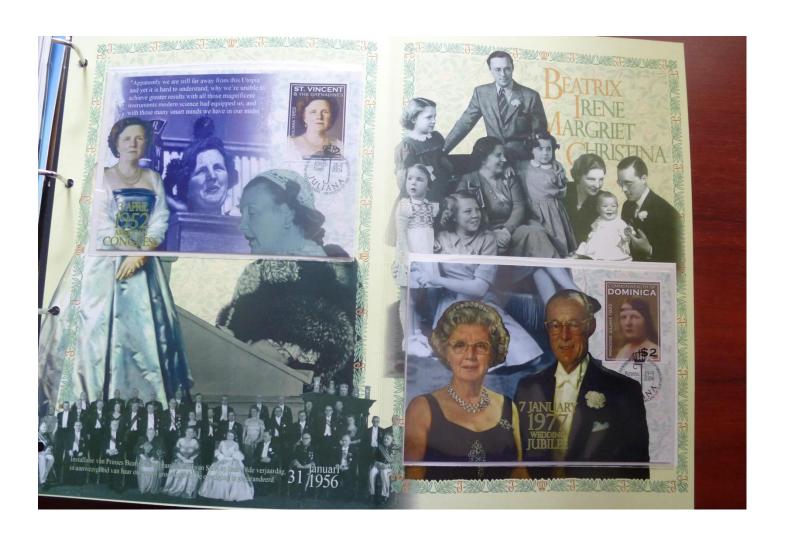




















1909 Geboorte van Prinses Juliana

Ruim acht jaar na het huwelijk van haar ouders, Koningin Wilhelmina en Prins Hendrik, werd tot grote opluchting van vele Nederlanders Prinses Juliana geboren. Haar geboorte op 30 april 1909 (6.50 uur) veroorzaakte een golf van enthousiasme, vaderlandsliefde en aanhankelijkheid aan het koningshuis. Wilhelmina had al enkele miskramen achter de rug en er bestond terechte vrees dat vroeg of laat een buitenlands vorstenhijk op de Nederlands vorstenhijk stenhuis op de Nederlandse troon zou komen. In dat geval zou dat groothertog Willem Ernst van Saksen-Weimar, een achterkleinzoon van koning Willem II, worden. Velen vreesden dat dit een sterke Duitse invloed tot gevolg zou hebben, die uiteindelijk de onafhankelijkheid van Nederland zou bedreigen. Wat er ook waar mag zijn van deze vrees, de geboorte van Juliana - "een gezond en sterk kind", volgens de artsen - maakte daaraan een einde.

In 1922 werd het aantal troongerechtigden bij grondwetswijziging beperkt tot de directe nakomelingen van Koningin Wilhelmina. De destijds 13-jarige Prinses Juliana werd toen de enige opvolger.

1937 Prinses Juliana en Prins Bernhard

In koningshuizen is erfopvolging nu eenmaal een strikt gegeven. In Nederland bestond vanaf 1815 de mogelijkheid dat vrouwen staatshoofd mochten worden. Om de voortgang van de dynastie te verzekeren was het zaak dat Prinses Juliana een echtgenoot kreeg. Haar moeder, Koningin Wilhelmina, was degene die voor de juiste keuze de eerst verantwoordelijke was. Het was in die tijd nog gebruikelijk dat er gezocht werd in vorstelijke en adellijke kringen. De koningin keek rond in de protestantse vorstenhuizen van Groot-Brittannië en Zweden. Namen van de meest uiteenlopende kandidaten deden de ronde. Uiteindelijk viel de keus op een telg uit het - overigens niet meer regerende - vorstenhuis van Lippe, een prins met de naam Bernhard. Hij kreeg zowel de goedkeuring van de koningin als van de prinses. Op 7 januari 1937, Juliana was 27 jaar, Bernhard 25 jaar, werd het huwelijk voltrokken in 's-Gravenhage. Het jonge paar vestigde zich op Paleis Soestdijk, de voormalige zomerresidentie van Koningin Emma. Daar werden de twee oudste kinderen geboren: Prinses Beatrix op 31 januari 1938 en Prinses Irene op 5 augustus 1939.







1940 Gedwongen verblijf in Canada

Terwijl haar moeder, Koningin Wilhelmina, bij de Nederlandse regering in Londen bleef, vertrok Prinses Juliana met haar twee kinderen naar Canada. Daar kreeg ze gastvrij onthaal van de Canadese gouverneurgeneraal, die getrouwd was met een nicht van Koningin Wilhelmina. Prins Bernhard verbleef meestal in

Londen, hij kwam maar enkele keren over naar Canada.
In Canada en de Verenigde Staten was Prinses Juliana de beste pleitbezorger voor haar land die Nederland zich maar verenden de Ook vijnste van in de meest uitstelling verenden de meest uitstell zich maar wensen kon. Op talloze bijeenkomsten en ontmoetingen mobiliseerde zij steun in de meest uiteenlopende vorm. Ze bracht bezoeken aan Suriname en de Nederlandse Antillen. De prinses was veel op

Prinses Juliana geloofde in een nieuwe wereldorde, waarin vrede en veiligheid door samenwerking veilig gesteld moesten worden. Terwijl haar moeder en haar echtgenoot meer bezig waren met hun terugkeer naar Nederland, dat ze ten koste van Duitsland wilden uitbreiden en waar ze een sterkere positie voor zichzelf zagen weggelegd, pleitte Juliana voor een eerlijke vredesregeling met Duitsland.

Op 19 januari 1943 werd in Ottawa de derde dochter van Prinses Juliana en Prins Bernhard geboren.

Prinses Margriet.

1948 Koningin der Nederlanden

Prinses Juliana volgde in 1948 haar moeder op. Ze was inmiddels moeder van vier dochters. Op 18 februari 1947 was Prinses Marijke geboren, die zich later Christina zou noemen. Ervaring met regeringszaken had zij opgedaan tijdens twee perioden van regentschap voor haar moeder. van 14 oktober tot 1 december 1947 en van 12 mei tot 30 augustus 1948. Daarbij was ze onder andere betrokken geweest bij de formatie van het kabinet Drees-Van Schaik.

Koningin Juliana bleef na de inhuldiging op 6 september 1948 op Paleis Soestdijk wonen. Ze verhuisde niet naar het regeringscentrum in Den Haag, zoals haar dochter Beatrix dat later wel zou doen. Dit feit symboliseert het koningsschap van Juliana. Ze hield enige afstand tot de regeringszaken. De minister-president en andere staatslieden moesten dan ook geregeld de reis naar Soestdijk ondernemen. De paleizen in Den Haag, Noordeinde en Huis ten Bosch, werden gebruikt voor staatsbezoeken en om andere buitenlandse gasten te ontvangen.





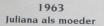


1949 Jaarlijks defilé

In 1949 vond op de middag van de verjaardag van Koningin Juliana het eerste zogenoemde defilé plaats. Staande op het bordes van Paleis Soestdijk nam het koninklijk gezin de hulde in ontvangst van burgers die in optocht voorbij trokken. Dit werd een jaarlijks terugkerende gebeurtenis. Tegelijk werden door de langstrekkenden bossen bloemen op de paleistrappen geleged. Vandaar de naam 'bloemendefilé' of 'bloe-

menhuldiging', die deze gebeurtenis al spoedig zou krijgen.

De eerste keer stonden er slechts vier leden van de koninklijke familie op het bordes. Maar in de loop van de jaren werden dat er steeds meer. Schoonzoons en een groeiend aantal kleinkinderen vulden de ruimte, zodat Wim Kan in een van zijn oudejaarsconferences de opmerking kon maken dat het tijd begon te worden dat het bordes met dranghekken werd afgezet. Het laatste defilé vond plaats een maand na het aftreden van de Koningin. Het was het uitgestelde defilé dat niet was doorgegaan vanwege de regeringswisseling. De complete familie telde op dat moment 24 leden. Ze waren er allemaal. De afgetreden Koningin en Prins Bernhard, de nieuwe Koningin en haar drie zusters, de vier schoonzoons en de veertien kleinkinderen, de jongste op de arm van zijn moeder.



Als eerste Nederlandse vorstin bemoeide juliana zich voor een groot deel met de opvoeding van haar vier kinderen. Ze leefde in alles volop mee met haar vier dochters. Ze wilde voor hen zoveel mogelijk gezellige huiselijkheid scheppen. Terug op Paleis Soestdijk volgden de jonge prinsessen lager onderwijs op de nogal vooruitstrevende Werkplaats Kindergemeenschap van Kees Boeke in Bilthoven. Daarna gingen zij naar het Baarnsch Lyceum. Ze fietsten elke dag naar school.

In 1963 poseerde het hele gezin in de bibliotheek van Paleis Soestdijk. Dat was aan de vooravond van drie huwelijken. Irene trouwde in 1964 met de rooms-katholieke Spaanse pretendent, Prins Karel Hugo van Bourbon-Parma, Beatrix in 1966 met de Duitse diplomaat Claus von Amsberg, en Margriet in 1967 met de Nederlandse rechtenstudent Pieter van Vollenhoven.

Nederlandse rechtenstudent Pieter van Vollenhoven.







Staatshoofd

Koningin Juliana was in de eerste plaats staatshoofd. Ze was Koningin der Nederlanden. In die functie maakte zij de regeringen van acht opeenvolgende minister-presidenten mee. Tijdens haar regering voltrokken zich grote veranderingen in de Nederlandse samenleving. Haar koningsschap paste wonderwel bij die veranderingen. Zoals zij in haar eigen leven en familie oude barrières slechtte, zo vielen er in de maatschappij ook allerlei grenzen weg: de jaren van indrukwekkende wederopbouw, de dekolonisatie van Nederlands Indië en Suriname, de Koude Oorlog, de roerige jaren '60, het revolutionaire kabinet Den Uijl, de oliecrisis, het begin van de Europese eenwording.

Juliana ontving tal van staatshoofden tijdens staatsbezoeken aan Nederland. Zelf ging zij op ongeveer evenveel staatsbezoeken aan andere landen. Een van de meest bijzondere voor haar persoonlijk was wel het bezoek dat zij van 26 augustus tot 5 september 1971 aan Indonesië bracht.

bezoek dat zij van 26 augustus tot 5 september 1971 aan Indonesië bracht.

1962 Overlijden van Koningin Wilhelmina

Toen Prinses Juliana in 1948 koningin werd, werd haar moeder Prinses Wilhelmina. Dit was nieuw. Koningin Emma had altijd de titel van koningin behouden, ook al was ze officieel nooit op eigen titel Koningin der Nederlanden geweest. Prinses Wilhelmina verhuisde van Paleis Noordeinde naar Paleis Het Loo. Ze nam letterlijk afstand van de regeringszaken. Ze leefde er stil en teruggetrokken. Slechts enkele keren trad ze nog in het publiek op, als ze dat nodig vond, bijvoorbeeld bij herdenkingen van de Tweede Wereldoorlog of om zonder dat iemand dat doorzag - haar dochter en schoonzoon door haar aanwezigheid te dwingen zich als goede echtelieden te gedragen.

Na een kort ziekbed overleed de vorstin op 82-jarige leeftijd. Koningin Juliana was diep bedroefd. Ze had veel aan haar moeder te danken gehad. In zaken van religie en levenshouding was er een grote mate van verwantschap geweest, al was Juliana daarin meer pacifistisch dan haar moeder.







1980 Prinses Juliana

Na een regering van 32 jaar trad Koningin Juliana op haar 71e verjaardag af. Op 31 januari 1980, de 42e ver-

Na een regering van 32 jaar trad Koningin Juliana op haar 71e verjaardag af. Op 31 januari 1980, de 42e verjaardag van haar opvolgster, Prinses Beatrix, maakte zij haar voornemen via de televisie bekend aan het Nederlandse volk. In drie maanden die volgden werden de voorbereidingen getroffen voor de regeringswisseling, die volgens de grondwet in Amsterdam moet plaatsvinden.

Het tijdstip van aftreden is een van de weinige zaken die helemaal in handen van de Koningin ligt. Zij mag zelf bepalen of zij al dan niet aftreedt en op welk moment zij dat wil doen. Daar zijn verder geen regels voor. Inmiddels is het een ongeschreven en geaccepteerde gewoonte dat Nederlandse koninginnen aftreden. In geen enkele andere monarchie is die gewoonte inmiddels zo diep geworteld. Van de Europese monarchieën is er op dit moment alleen in Luxemburg een afgetreden vorst.

Het eerste besluit van Koningin Beatrix, afgekondigd in haar toespraak vanaf het balkon van Paleis op de Dam, was dat 30 april de jaarlijkse Koninginnedag zou blijven. Daarmee wilde zij haar moeder eren.

Dam, was dat 30 april de jaarlijkse Koninginnedag zou blijven. Daarmee wilde zij haar moeder eren.



Koningin Juliana Ongewoon gewoon

Tijdens de regering van Koningin Juliana kreeg het Nederlandse koningsschap heel toepasselijk de bijnaam fietsende monarchie'. Een letterlijk fietsende koningin was in de wereld van de regeerders op z'n minst een opzienbarend verschijnsel. Maar Juliana deed het gewoon. Ze wilde het zelfs, want 'gewoon doen' was haar levensadagio. Deze losse, gemoedelijke en ongedwongen stijl van optreden, die ze ongetwijfeld van haar vader, de door haar zo bewonderde Prins Hendrik, had geërfd en geleerd, verkleinde de afstand tussen het koningshuis en het volk. Het bezorgde haar een ongekende populariteit. Een van de gevolgen van deze houding was dat ze er absoluut geen moeite mee had dat twee van haar dochters trouwden met gewone burgers. Dat was het geval met de prinsessen Margriet en Christina. Prinses Margriet was zelfs de eerste Nederlandse prinses die een dergelijk huwelijk aanging. Prins Bernhard had wat dat betreft iets meer besef van zijn standing. Hij nam Prinses Beatrix mee naar feestjes en bijeenkomsten waar zijn adellijke vrienden en kennissen elkaar gewoon waren te ontmoeten. Maar in haar gewoon zijn bleef Koningin Juliana altijd een vorstin, daarom de terechte kenschets: ongewoon gewoon.







2004 Prinses Juliana overlijdt

Op 23 februari 1999 liet Prinses Juliana per brief weten dat openbaar optreden haar teveel werd. Haar 90e verjaardag was aanstaande. Ze wilde die alleen in familiekring vieren. In 1997 was haar laatste televisieinterview. Ze bedankte voor de blijken van meeleven bij haar 60-jarig huwelijk. Een van haar laatste publieke optredens was haar aanwezigheid bij het eerste huwelijk van een kleinkind, Prins Maurits op 29 mei 1998 in Apeldoorn. De laatste jaren waren moeizaam voor de Prinses. Ze beleefde nog het moment waarop haar derde rechtstreekse troonopvolger werd geboren, Prinses Amalia.

Vijf maanden later, op 20 maart 2004 (5.50 uur), overleed ze op de leeftijd van 94 jaar, op de dag af precies 70 jaar na het overlijden van haar grootmoeder, Koningin Emma. Op eigen verzoek werd haar bijzetting gekenmerkt door witte elementen. Ook daarin volgde zij de traditie die haar grootmoeder in 1934 was begonnen. Want Koningin Emma, Prins Hendrik en Koningin Wilhelmina zijn allen in het wit bijgezet.







